

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.561 van 17 maart 2015
in de zaak A. 213.989/X-16.046.**

In zake : 1. Alain VERSCHOORE
 2. Wijnie KNOCKAERT-GRAAFLAND
 3. Luc CALLEWAERT
 4. Philip QUARLES van UFFORD
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Gwijde Vermeire
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Voskenslaan 301
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Roggen
kantoor houdend te 3530 Houthalen
Greenville-Centrum Zuid 1111
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 13 oktober 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van :
 - a. het besluit van de Vlaamse regering van 4 juli 2014 houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Missing Link N60 te Ronse”, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 augustus 2014, en
 - b. het besluit van de dienst Mer van 10 juni 2013 “waarbij het plan-MER, dat ingediend werd voor het Agentschap Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen wordt goedgekeurd in functie van de verdere besluitvorming”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 februari 2015.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gwijde Vermeire, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaten Jan Roggen en Lara Hendrix, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De eerste verzoeker is eigenaar van onder meer een woning, gelegen aan de Fiertelmeers 110 te Ronse, kadastraal gekend als sectie A, onder meer nummer 176/2, deel van nummer 166/K. Volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977

vastgesteld gewestplan Oudenaarde is deze eigendom gelegen in woongebied en woonuitbreidingsgebied, aangeduid als reservatiegebied.

De tweede verzoekster is eigenares van een woning gelegen aan de Zonnestraat 213 te Ronse, kadastraal gekend als sectie A, nummer 97/C/3, die volgens het gewestplan Oudenaarde gelegen is in woongebied, aangeduid als reservatiegebied.

Derde verzoeker is gedelegeerd bestuurder van de nv “Ter Biest”, eigenares van een hoeve met bijgaande gronden gelegen aan de Biest 58 te Ronse, kadastraal gekend onder sectie D, nummers 937/D, 937/G, 937/H, 941/B, 947, 948/A, 949/A, 959 en delen van nummers 941/B, 951/C, 952/A, 957/B, 958/A, 973 en 974. Volgens het gewestplan Oudenaarde is deze eigendom gelegen in woongebied en agrarisch gebied, telkens deels aangeduid als reservatiegebied.

Vierde verzoeker is eigenaar van onder meer een woning, gelegen aan de Biest 26 te Ronse. Volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan Oudenaarde is deze eigendom deels gelegen in woongebied en deels in agrarisch gebied, aangeduid als reservatiegebied.

3.2. In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is de N60 (Gent-Valenciennes) geselecteerd als een primaire weg categorie I. In Ronse functioneert de N60 echter nog niet als een primaire weg en is er sprake van een ontbrekende schakel of “missing link”.

3.3. Met het oog op de herinrichting van de N60 ter hoogte van Ronse als primaire weg categorie I en een optimalisatie van de verkeersstructuur te Ronse, wordt vanaf 2008 gestart met de procedure voor het opstellen van een plan-MER. Dit plan-MER fungeert ter voorbereiding van een mogelijk op te maken gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: GRUP), afhankelijk van het tracé-alternatief dat de voorkeur krijgt.

Op 10 juni 2013 keurt de dienst Mer het plan-MER goed. Dit is het tweede bestreden besluit.

3.4. Op 15 juli 2013 vindt de plenaire vergadering plaats over een eerste voorontwerp van het GRUP “Missing Link N60 te Ronse”.

3.5. Op 23 september 2013 volgt een tweede plenaire vergadering, over een tweede voorontwerp van het GRUP “Missing Link N60 te Ronse”.

3.6. Op 23 oktober 2013 brengt de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed zijn advies uit over het tweede voorontwerp van het GRUP.

3.7. Op 8 november 2013 beslist de Vlaamse regering het GRUP “Missing Link N60 te Ronse” voorlopig vast te stellen.

3.8. Het openbaar onderzoek betreffende het voorlopig vastgestelde GRUP vindt plaats van 11 februari 2014 tot en met 11 april 2014. Tijdens dit openbaar onderzoek worden 96 bezwaren, opmerkingen en adviezen ingediend. Ook de eerste, de tweede en de vierde verzoekende partij dienen een bezwaar in.

3.9. Op 26 juni 2014 verleent de Raad van State, afdeling Wetgeving, advies over het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het GRUP “Missing Link N60 te Ronse”.

3.10. Op 4 juli 2014 stelt de Vlaamse regering het GRUP “Missing Link N60 te Ronse” definitief vast.

Volgens de bestemmingsvoorschriften van dit GRUP is de eigendom van eerste verzoeker gelegen in een zone bestemd voor wegeninfrastructuur (“Schavaerthelling”, artikel 1.1.4), een zone bestemd voor landschappelijke en functionele inpassing (artikel 2) en een zone bestemd voor waterbeheer (artikel 3).

De eigendom van tweede verzoekster ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het betrokken GRUP in een zone bestemd voor wegeninfrastructuur (“Centrale aansluitingszone”, artikel 1.1.5) en een zone voor landschappelijke en functionele inpassing (artikel 2).

De eigendom van derde verzoeker bevindt zich volgens de bestemmingsvoorschriften van het GRUP deels in een zone bestemd voor wegeninfrastructuur (“Zuidelijke aansluitingszone”, artikel 1.1.8), een zone voor landschappelijke en functionele inpassing (artikel 2) en een tijdelijke werfzone (artikel 5).

Vierde verzoeker ziet zijn eigendom in dit GRUP binnen een zone voor landschappelijke en functionele inpassing (artikel 2) vallen.

Dit is het eerste bestreden besluit. Het wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 augustus 2014.

IV. Ontvankelijkheid

4. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering in hoofde van de tweede, de derde en de vierde verzoekende partij.

Er bestaat voorsnog geen noodzaak om over de ontvankelijkheid uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak hierover dringen zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling

ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Spoedeisendheid

De aangevoerde spoedeisendheid

6. De verzoekende partijen wijzen erop dat zij “het tempo en de stand van zaken” moeilijk kunnen inschatten. Zij halen de volgende elementen aan tot staving van de door hen aangevoerde spoedeisendheid:

- De verwerende partij en het agentschap voor Wegen en Verkeer willen snel tewerk gaan. Dit blijkt uit het feit dat sinds december 2013 aanbestedingen werden bekendgemaakt voor de uitvoering van infrastructuurwerken waaraan het GRUP ten grondslag ligt.
- Er is reeds een project-MER in opmaak, dat ter inzage werd gelegd zelfs voordat het bestreden GRUP werd goedgekeurd. Dit wijst op spoedeisendheid in de wil tot uitvoering van het GRUP.
- Eerste verzoeker kreeg meermaals bezoek van “gedelegeerden” en “mw. Verfaillie” en zag dat een busje ingenieurs het terrein kwam verkennen.
- Tweede verzoekster ontving een brief van het agentschap Wegen en Verkeer met het verzoek om vrije toegang te verlenen aan een ploeg die haar terrein komt opmeten met het oog op een correct en gedetailleerd onteigeningsplan.
- Zolang het GRUP niet geschorst is, kunnen op basis daarvan tal van gevolgbeslissingen worden genomen. De verzoekende partijen moeten daarbij steeds alert zijn om bezwaar in te dienen of beroep in te stellen, wat een schier onmogelijke opgave is. Een relatief versnelde uitspraak van de Raad van State na een eventuele schorsing, zou voor alle betrokkenen een voordeel zijn.
- De gewone procedure tot vernietiging kan minstens één jaar of langer duren; intussen kunnen de feiten voldongen zijn of is het project al in uitvoering op het terrein.

- Ook de rechts- en woononzekerheid die leeft bij de verzoekende partijen draagt bij tot de spoedeisendheid.
- De ingeroepen spoedeisendheid stemt beter overeen met de omstandigheden van het dossier samen gezien, omdat na een eventuele schorsing de procedure tot vernietiging ook versneld wordt, zodat de definitieve standpunten via memories sneller gekend zullen zijn en de Raad van State daarover kan oordelen.
- Het GRUP is een noodzakelijke voorwaarde voor infrastructuurwerken, die binnenkort worden uitgevoerd. Dit dreigt niet alleen de woon- en tuinpercelen van de verzoekende partijen aan te tasten, maar ook het landschap en de bijhorende natuur, waar de verzoekende partijen reeds jaren van genieten.
- De spoedeisendheid zou theoretisch getemperd kunnen worden door met betrekking tot de uitvoeringsmaatregelen van het project te laten acteren dat de geplande werkzaamheden worden opgeschort in afwachting dat de annulatieprocedure haar normaal verloop kent.

Beoordeling

7.1. Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te overtuigen aan de hand van de concrete feiten die zij in haar vordering aanvoert.

Er kan alleen rekening worden gehouden met hetgeen over de spoedeisendheid in het verzoekschrift of de daarbij gevoegde stukken werd uiteengezet en gestaafd.

7.2. Te dezen volgt de spoedeisendheid volgens de verzoekende partijen in eerste instantie uit het feit dat de verwerende partij het bestreden GRUP snel wenst uit te voeren – getuige daarvan de bekendmaking van de aanbesteding, de kennisgeving in het raam van het project-MER en diverse plaats- en opmetingsbezoeken.

7.3. Terecht stelt de verwerende partij dat de bouwwerken slechts kunnen starten nadat de volledige selectieprocedure is afgerond én de vereiste stedenbouwkundige vergunning is bekomen. Het bestreden GRUP houdt op zichzelf geen machtiging in tot het uitvoeren van welbepaalde infrastructuurwerken.

De infrastructuurwerken kunnen weliswaar zeer ingrijpend zijn, doch dit betekent nog niet dat hun aanvang en uitvoering zo imminent zijn dat een uitspraak over het annulatieberoep niet voordien verwacht zou mogen worden, temeer nu de verwerende partij de aanvang van de werken ten vroegste in het najaar van 2016 situeert. Bovendien staat het de verzoekende partijen vrij om desgevallend een schorsingvordering in te stellen wanneer de aangevoerde schadelijke werken zich daadwerkelijk dreigen te realiseren.

7.4. Een zelfde redenering geldt inzake de door de verzoekende partijen gevreesde onteigening: het bestreden besluit houdt geen onteigeningsplan in en bij gebrek aan een dergelijk plan en onteigeningsmachtiging, kan ook op dat punt thans geen spoedeisendheid worden aangenomen.

7.5. Dat het bestreden GRUP aanleiding geeft tot gevolgbeslissingen, volstaat op zich evenmin om de vereiste spoedeisendheid te doen aannemen. Overigens blijkt uit niets – minstens voeren zij zulks niet aan – dat het voor de verzoekende partijen onmogelijk is om zich zo te organiseren dat zij desgevallend ook tegen gevolgbeslissingen bezwaar of beroep kunnen indienen.

7.6. De verzoekende partijen werpen ten slotte op dat een gewone annulatieprocedure te lang duurt en een inkorting van die procedure na een eventuele schorsing beter aansluit bij de omstandigheden van de concrete zaak. Zij wijzen daarbij op de rechts- en woononzekerheid, kommer en kwel, die zij sinds de goedkeuring van het bestreden GRUP ondergaan. Het moeten afwachten van het normale procedureverloop in het kader van een beroep tot nietigverklaring maakt evenwel het onvermijdelijke lot uit van elke

beroepindiener en het staat aan de verzoekende partijen om aan te tonen dat zij het resultaat van de procedure tot nietigverklaring niet kunnen afwachten op straffe van zich in een toestand te bevinden met ernstige schadelijke gevolgen. De verzoekende partijen slagen er evenwel niet in zulks hard te maken.

7.7. De verzoekende partijen slagen er niet in om van de urgentie van de zaak te overtuigen. Het feit dat het bestreden GRUP een noodzakelijke voorwaarde voor de geviseerde infrastructuurwerken vormt, verandert hier niets aan.

8. Uit het voorgaande volgt dat niet voldaan is aan tenminste één van de twee cumulatieve voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten te kunnen bevelen. Die vaststelling volstaat om de schorsingsvordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventien maart 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust